

дѣаніе, нито помышленіе, нито познаніе, нито мѣдрость, у ада гдѣто отивашъ.

11 Швѣрнахсе, и видѣхъ подѣ слънцето, четърчанѣто не е въ скороходцыте, нито войо въ силныте, но нито мѣдрите, но нито когатства-та въ рѣзвмныте, но нито милостыта въ достойныте: защото время и шкестательство сав-чавасе въ сички имъ.

12 Защото нито человекъ познава времето си: каквото рыкыте които са ухващатъ во зла мрежа, и каквото птицыте които са ухващатъ въ примкѣ, така са ухващатъ сыновете человекѣскіи во время зло, когато ги ненаданш пристигне.

13 И там мѣдрость видѣхъ подѣ слънцето, и видѣ ми се голѣма:

14 (Беше) малакъ градъ, и мѣжіе въ него малкш: и нападна не него царь голѣмъ, и ш-сади го, и созида напротивъ мѣ шконоы голѣмы:

15 Но намѣрися въ него человекъ сиремахъ (но) мѣдръ, и той съ мѣдростыта си ш-свокоди градътъ: но никой не воспомина снѣа сиремахъ человекъ.

16 Тогова азъ рекохъ: мѣдростыта е по до-кра ш силата: ако и да се пренебрежава мѣ-дростыта на-сиремахатъ, и дѣмыте мѣ не се савшатъ.

17 Дѣмыте на-мѣдрыте въ безматежность сав-шатсе повече нежели глчанѣто на-сногова кой-то началствѣва заеднш съ безвмны.

18 Мѣдростыта (е) по дѣбра ш орджіата воин-ски: а единъ грѣшникъ развалюва голѣмы дѣскреты.